

Doktryny pedagogiczne - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Doktryny pedagogiczne
Kod przedmiotu	05.0-WP-PEDP-DPED-W_pNadGenXKS8B
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika / Resocjalizacja z przygotowaniem do pracy w służbach mundurowych
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Anita Famuła-Jurczak, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Egzamin
Ćwiczenia	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Przekazanie studentom wiedzy na temat wybranych doktryn wychowania i kształcenia

Wymagania wstępne

Uzyskanie zaliczenia ze wstępu do pedagogiki oraz historii wychowania i opieki

Zakres tematyczny

Pedagogika pozytywistyczna – orientacja i program badawczy pedagogiki pozytywistycznej; podstawowe pojęcia pedagogiki pozytywistycznej (socjologizm, psychologizm, pedagogizm); system nauczania wychowującego. Pedagogika personalistyczna – orientacje i odmiany pedagogiki pozytywistycznej, antropologiczne podstawy pedagogiki personalistycznej; relacje osobowe w pedagogice pozytywistycznej. Pedagogika egzystencjalna. Pedagogika pragmatyzmu. Pedagogika krytyczna. Pedagogika emancypacyjne. Pedagogika postmodernizmu. Pedagogika serca. Pedagogika niedyrektywna. Pedagogika nieautorytarna. Pedagogika Gestalt. Pedagogika antyautorytarna. Antypedagogika – idea wzajemnego wspomagania się w samowychowaniu; zadania antypedagogiki, wychowanie jako spotkanie, znaczenie samowychowania w rozwoju człowieka. Pedagogika międzykulturowa. Pedagogika analityczno-krytyczna – teoretyczne założenia pedagogiki krytycznej, wychowanie według pedagogiki krytycznej; warunki skuteczności oddziaływań wychowawczych. Pedagogika steinerowska – szkoły waldorfskie.

Metody kształcenia

Wykłady – wykład konwencjonalny, wykład problemowy.

Ćwiczenia – metoda tekstu przewodniego, praca z książką, praca w grupach, dyskusja, gry dydaktyczne.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie, na tematy dotyczące wybranych doktryn pedagogicznych; z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i filozofii	K_U06	dyskusja	Ćwiczenia
Student zna najważniejsze tradycyjne i współczesne nurty i systemy pedagogiczne, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania	K_W11	test	Wykład
Ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej	K_W16	dyskusja	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu doktryn pedagogicznych, potrafi je analizować i interpretować	• K_U02	• Gry dydaktyczne (gry quizowo-turniejowe rozgrywki między zespołami obejmujące odpowiedzi na pytania, rozwiązywanie zadań)	• Ćwiczenia
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne	• K_K08	• praca z książką przygotowanie do udziału w dyskusji	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Wykłady

Egzamin pisemny w formie testowej. Studentowi postawione zostaną zarówno pytania o charakterze teoretycznym jak i praktycznym (analiza tekstu źródłowego). Kryterium ocen: bardzo dobry (91-100%), dobry plus (81-90%), dobry (71-80%), dostateczny plus (61-70%), dostateczny (51-60%).

Ćwiczenia

Test, ocena zgodnie z podanymi progami punktowymi.

Ocena końcowa

Średnia arytmetyczna z oceny z wykładów i ćwiczeń. Wiedza zostanie sprawdzona w formie testu końcowego. W celu uzyskania oceny pozytywnej należy opanować treść wykładanego materiału oraz zapoznać się z treściami literatury uzupełniającej.

Literatura podstawowa

1. Śliwerski B., *Współczesne teorie i nurty wychowania*, Kraków 2001.
2. *Pedagogika: podręcznik akademicki*, T. I, red. Z. Kwieciński, B. Śliwerski, Warszawa 2003.

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

Literatura uzupełniająca

1. Neill S., *Summerhill*, Katowice 1991.
2. Głazewski M., *O witalności szkoły*, Zielona Góra 1996.
3. Gordon T., *Wychowanie bez porażek*, Warszawa 1996.
4. von Schoenebeck H., *Antypedagogika w dialogu: wprowadzenie w rozmyślanie antypedagogiczne*, Toruń 1991.
5. Sokal A., Bricmont J., *Modne bzdury*, Warszawa 2000.

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Anita Famuła-Jurczak, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 14-07-2016 12:06)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ